

Державна податкова служба України

НАУКОВИЙ ВІСНИК

Національного університету
державної податкової служби України
(економіка, право)

№ 1(56) 2012



№ 1(56) 2012

НАУКОВИЙ ВІСНИК НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Заступник головного
редактора

Заступник головного
редактора

Відповідальний секретар

Мельник П.В.,

доктор економічних наук, професор

Тарангуд А.А.,

доктор економічних наук, професор

Цимбад П.В.,

доктор юридичних наук, професор

Василькова Т.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Андрущенко В.А.,

доктор економічних наук, професор

Бахін В.П.,

доктор юридичних наук, професор

Білоус В.Т.,

доктор юридичних наук, професор

Варналії З.С.,

доктор економічних наук, професор

Воронова А.К.,

доктор юридичних наук, професор

Галянтич М.К.,

доктор юридичних наук, доцент

Гончаренко В.В.,

доктор економічних наук, професор

Горленко І.О.,

доктор географічних наук, професор

Дедекаєв В.А.,

доктор економічних наук, професор

Долгий О.А.,

доктор наук з державного управління,
професор

Костіна Н.І.,

доктор економічних наук, професор

Лисенко В.В.,

доктор юридичних наук, професор

Нечай А.А.,

доктор юридичних наук

Ніколаєв В.П.,

доктор економічних наук, професор

Онишко С.В.,

доктор економічних наук, професор

Попович В.М.,

доктор юридичних наук, професор

Ріппа С.П.,

доктор економічних наук, професор

Тимченко А.Д.,

доктор юридичних наук, професор

Чугаєв А.О.,

доктор економічних наук, професор

Шижка Р.Б.,

доктор юридичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету ДПС України,
протокол № 1/7 від 2 березня 2012 року.

Фахове видання економічного та юридичного спрямування
(постанова президії ВАКУ України від 10 лютого 2010 р. № 1-05/1)

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів.
За точність викладеного матеріалу відповідальність покладається на авторів.
Рукописи рецензуються редакційною колегією.
Зміни тексту та скорочення, що впливають на зміст матеріалів, а також їх перейменування
вносяться редакцією за погодженням авторів.
При передруку матеріалів посилання на „Науковий вісник Національного університету
ДПС України (економіка, право)” обов’язкове

**Свідоцтво про
державну реєстрацію
КВ № 13430-2314 ПР
від 10.12.2007 р.**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ ТА ВИДАВЦЯ: вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна, 08201.

Тел. (04497) 60-9-94,

e-mail: visnik@asta.edu.ua. Веб-сайт: www.asta.edu.ua.

© Національний університет державної податкової служби України, 2012

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДЕРЖАВНОЇ
ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)**

Засновник та видавець
Національний університет
державної податкової служби
України

Щоквартальний
науковий журнал

Заснований у
травні 1997 р. **№ 1 (56) 2012**

УДК 33/34 + 657

ЗМІСТ

Економіка

<u>Горленко І.О., Скоромцова Т.О.</u> Ключові проблеми соціально-економічного розвитку України та податкові регулятори їх вирішення.....	4
<u>Євтушенко Г.І., Куценко В.І.</u> Формування менеджера як фахівця: проблеми та перспективи.....	12
<u>Тітаренко Г.Б.</u> Інноваційний розвиток – основа економічного зростання в Україні.....	21
<u>Галушка З.І.</u> Концепція синергізму – методологічна основа формування інноваційної моделі розвитку підприємств.....	28
<u>Марущак Н.В.</u> Види інноваційної діяльності та проблеми їх класифікації.....	36

Фінанси, грошовий обіг і кредит

<u>Костіна Н.І., Сучок С.В., Яковенко Н.В.</u> Модель кредитування населення комерційним банком за різними видами послуг.....	43
<u>Дмитренко Г.В.</u> Основні принципи формування місцевих бюджетів (на прикладі м. Буча).....	49
<u>Лебідь Н.П.</u> Ринкова цінність об'єктів інтелектуальної власності.....	56
<u>Ляшенко Ю.І., Тилькун К.О.</u> Стан і перспективи забезпечення боргової безпеки в Україні.....	62
<u>Глінський Є.Г.</u> Структурно-функціональна модель у механізмі забезпечення конкурентоспроможності банківських продуктів.....	67
<u>Орловська Ю.М.</u> Антикризове управління комерційним банком і критерії його ефективності.....	74
<u>Ніколаєва Т.В.</u> Фінансово-економічний механізм утримання і відтворення житлового фонду в умовах трансформації відносин власності.....	81

Податки

<u>Лісовий А.В., Кирпа С.В.</u> Удосконалення системи оподаткування в Україні.....	86
<u>Антоненко В.М., Рогушина Ю.В., Гладун А.Я.</u> Модель баз знань у податковому праві України.....	92
<u>Рябчук О.Г.</u> Регулювання пропозиції праці інструментами оподаткування доходів населення.....	99

Ірпінь – 2012

Хорошаєв Є.С. Податок на багатство в Україні: перспективи запровадження.....	106
Сотніченко О.А. Необхідність реформування ПДВ у контексті Податкового кодексу України.....	113
Зюзгіна А.С. Етика податкових взаємовідносин: досвід зарубіжних країн.....	121
Канцур І.Г. Зарубіжний досвід функціонування податкового механізму в забезпеченні розвитку соціальної сфери.....	128

Право

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Касьяненко Л.М., Тарангул В.Д. Поняття та правова природа фінансових ресурсів.....	135
Онїщик Ю.В. Митні правовідносини: поняття, ознаки, види.....	142
Чеховська І.В. Міжнародний досвід правового регулювання сімейного оподаткування.....	148
Литвин О.В., Дмитрук О.О. Правове регулювання інформаційного забезпечення Державної податкової служби України.....	158
Новицька Н.Б. Право і мораль як соціальні регулятори формування інформаційного суспільства в Україні.....	164
Аністратенко Ю.І. Специфіка гарантій при проходженні служби в органах Державної фінансової інспекції України.....	170
Дроботова Л.А. Особливості державного управління у сфері адміністративно- правового забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції.....	176
Пистогов Є.А. Зняття з валютного контролю імпортерських операцій в банківській сфері України.....	181
Касянюк Т.С. Правове забезпечення інформатизації Державної податкової служби України.....	187
Меркулова К.О. Поняття „громадська організація”: теоретико-правовий аспект.....	192
Діордіца І.В., Завидняк В.І. Особливості провадження в адміністративних справах за зверненнями органів Державної податкової служби України.....	198

Кримінальне право, кримінальний процес і криміналістика

Власова Г. П. Кримінальна політика та її пріоритети в кримінальному процесі України.....	203
Дирдін М.Є., Потомська Н.А., Бондик В.А. Організаційні аспекти повторності у слідчій діяльності.....	209
Антипов В.В. Кримінальна відповідальність за зловживання владою та службовим становищем: компаративний аналіз.....	215
Мисливий В.А., Калганова О.А., Спаський А.С. Детермінанти кримінальної економічної діяльності.....	224
Дідківська Г.В. Ювенальна юстиція: історичний аспект.....	229
Бірюкова І.Г. Основні проблеми фінансового моніторингу у протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.....	235
Грицюк І.В. Професіоналізм слідчих податкової міліції як умова подолання протидії розслідуванню злочинів.....	242

<u>Мельник П.В.</u> Заходи щодо зниження виробничого і транспортного травматизму: кримінологічний аспект.....	248
<u>Курілов Г.М.</u> Незаконний обіг товарів в Україні: сучасний стан і проблеми протидії.....	254
<i>Цивільне та господарське право</i>	
<u>Амеліна А. С.</u> Поняття та ознаки страхового договору	261
<u>Іванов С.О.</u> Визнання військової частини юридичною особою – основа представництва прокурором її інтересів	268

УДК 343.985.1

М. Є. Дирдін,
кандидат юридичних наук,
Н. А. Потомська,
кандидат юридичних наук,
В. А. Бондик,
Національний університет
ДПС України

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПОВТОРНОСТІ У СЛІДЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Статтю присвячено сьогоденним вимогам слідчої практики, що диктується новими умовами та потребами організації слідчої роботи в умовах її повторення.

The article is devoted the today's requirements of investigation practice which is dictated new terms and necessities of organization of investigation work in the conditions of its reiteration.

Ключові слова: повторність у слідчій діяльності, слідчий, організація роботи, планування.

Розслідування кримінальної справи значною мірою залежить від чіткої і старанної організації процесу слідчої роботи. Від процесу організації слідчої діяльності залежить якість виконаної слідчої роботи. Якісна організація слідчої роботи відіграє важливу роль у слідчій діяльності. Від уміння слідчого правильно спланувати свою роботу, організувати взаємодію, налагодити контакт із колегами, керівником, прокурором, експертом, а також громадськістю залежатиме ефективність слідчої діяльності. При цьому в слідчій практиці існують ситуації, коли через об'єктивні і суб'єктивні чинники робота слідчого може повторюватися. Наприклад, повернення кримінальної справи на додаткове розслідування, проведення повторних слідчих дій з одним учасником, а одна і та сама слідча дія з різними учасниками, допущення помилок при виконанні слідчих дій, які потрібно виправити завдяки проведенню повторної або додаткової слідчої дії тощо. Через ситуацію, що може скластися, слідчий повинний шляхом конкретних дій організувати свою роботу з метою вирішення поставлених завдань і отримання позитивного результату.

Організаційні аспекти повторності у слідчій діяльності потрібно розглядати через розвиток потреб слідчої практики і теорії криміналістики. Сьогоденні вимоги слідчої практики диктуються новими умовами та потребами організації слідчої роботи в умовах її повторення. На підставі вивчених архівних кримінальних справ (ст.ст. 115, 118, 121, 152, 153, 185, 186, 187 КК України) можна зробити висновок, що організація розслідування по конкретних видах злочинів на першочерговому етапі здійснюється недосконало. По-перше, це пов'язано з тим, що, як правило, слідчий конкретно і чітко не визначається з предметом пошуку і збиранням інформації, не ставить перед собою (слідчо-оперативною групою) конкретної і

чіткої мети пошуку і закріплення інформації, не визначається з якістю проведення першочергових дій, якщо відсутня чітка картина злочину тощо. У такому випадку слідча робота виконується хаотично, що у подальшому призводить до непотрібної і неякісної роботи, дублювання і повторення вже виконаної роботи. Проте таку роботу можна було виконати в повному обсязі з першого разу. По-друге, слідчий при первинному проведенні слідчих дій не може наперед визначити у певних ситуаціях, які йому будуть потрібні обов'язкові і допоміжні учасники, що призводить до втрати слідчим часу, і головне – втрати доказів. Невикористання одразу типових науково-технічних засобів при організації своєї роботи, а також інших науково-технічних засобів, які доступні і є в арсеналі, призводить до неефективного і неякісного проведення слідчих дій. По-третє, відсутність мисленнєвого планування і прогнозування у процесі розслідування злочинів призводить до хаотичного прийняття і реалізації тактичних рішень.

Цікавим є такий приклад із архівних матеріалів кримінальних справ. На місце події для огляду трупа виїхав слідчий з оперативним працівником міліції. При цьому слідчий при складанні первинного протоколу огляду місця події допустив такі кримінально-процесуальні і організаційно-тактичні помилки: слідчий огляд проводився без присутності судово-медичного експерта або лікаря; огляд місця події і трупа проводився без участі спеціалістів, що в даному випадку є необхідним; протокол огляду місця події був складений неповно, лише на двох аркушах, що явно недостатньо для повного, об'єктивного і всебічного розслідування і закріплення доказів; з місця події нічого не було вилучено і не були застосовані фото, відеозапис. Через два дні був проведений повторний огляд місця події тим само слідчим, але вже у з участю прокурора, начальника міліції, експерта-криміналіста та інших осіб. За результатами повторного огляду місця події був складений протокол на десяти аркушах, місце події було сфотографоване, складено план-схему, вилучені певні предмети [1].

Цей приклад свідчить про те, що за наслідками продуманого та уважного огляду місця події можна виявити, закріпити і вилучити цінну інформацію, що в майбутньому буде незаперечними доказами у справі.

Питання організації слідчої діяльності є актуальними і їх актуальність постійно зростає, особливо коли є необхідність у розслідуванні багатоепізодних злочинів, учинених проти держави, масштабні економічні, податкові та інші тяжкі злочини, коли може бути велика кількість учасників процесу, незалежно від їх процесуального становища. При розслідуванні таких категорій злочинів у слідчій роботі необхідно провести повторні та додаткові слідчі дії. Одних і тих само слідчих дій, які можуть повторюватися залежно від учасників розслідування та від тих обставин, які потрібно з'ясувати, перевірити, уточнити, а також знайти нові докази та доповнити загальну доказову базу. Так, необхідність у організації слідчої діяльності у контексті повторності цієї ж діяльності визначається умовами і потребами слідчої необхідності.

Отже, організаційні аспекти повторності в слідчій діяльності, на нашу думку, потрібно розглядати через виділення таких елементів, які дозволять підвищити роботу слідчого і створити належні умови для досягнення ефективного результату щодо розкриття і розслідування кримінальних справ. До таких елементів належать складання повторного плану слідчим з реалізації запланованих заходів щодо кримінальної справи в цілому, а також складання повторного плану проведення окремих повторних слідчих дій; детальне (повторне) вивчення наявних матеріалів кримінальної справи та інших джерел, які мають значення у справі;

взаємодія слідчого з колегами, оперативними працівниками, експертами, державними та іншими органами, громадськістю тощо.

Практика розслідування свідчить про те, що найбільша кількість помилок допускається при первинних слідчих діях, якщо вони проводяться безпланово, а отже, безсистемно. Відсутність чіткого плану призводить до дублювання, неповноти слідства [2, с. 110], повторного планування розслідування, повторного проведення слідчих дій.

Як первинне, так і повторне планування розслідування є важливими елементами організації роботи слідчого. Планування – це конкретні дії для досягнення позитивного результату при певних витратах слідчим свого робочого часу, матеріальних і людських ресурсів.

Опитування, проведене Г. А. Ханем, свідчить, що 100 % слідчих і 83 % оперативних співробітників підрозділів ОВС планують розслідування злочинів. Однак вивчення кримінальних справ показало, що у 72 % випадків письмовий план розслідування у матеріалах кримінальних справ був відсутній. За результатами анкетування встановлено, що 100 % слідчих планують розслідування у формі уявної моделі, 28,5 % з них складають письмовий план розслідування у вигляді переліку питань чи дій, які необхідно виконати під час розслідування, у хронологічному або логічному порядку [3, с. 10]. Заслугує на увагу думка Г. А. Ханя про те, що недооцінка планування на практиці значно впливає на виконання завдань, покладених на правоохоронні органи при розслідуванні злочинів. Зокрема, він виділяє такі недоліки: 1) необґрунтоване продовження термінів розслідування; 2) хаотичність і непослідовність проведення слідчих дій і оперативно-розшукових заходів; 3) неефективність використання людських і матеріальних ресурсів, науково-технічних засобів; 4) відсутність ефективної взаємодії між органами і службами, що беруть участь у розслідуванні; 5) відсутність наукової організації праці і управління; 6) відсутність тактичних операцій, які необхідно планувати і готувати заздалегідь; 7) порушення процесуальних норм; 8) низька якість розслідування [3, с. 10].

Зазначені недоліки, як поодинокі так і у сукупності, можуть бути тими обставинами та умовами, що зумовлюють потребу у проведенні повторних і додаткових слідчих дій, повторної організації слідчої роботи, повторному плануванні тощо.

Повторне планування – це засіб цілеспрямованого пошуку доказів, які раніше не вдалося встановити, знайти, зафіксувати оскільки не було виконано такої роботи. Повторне планування полягає у своєчасному визначенні завдань і мети подальшого розслідування злочину, побудові слідчих версій, розробці шляхів, способів їх перевірки і порівняння з наявними доказами, повторному використанні найбільш доцільних або нових тактичних прийомів, а також у використанні слідчим необхідних науково-технічних засобів для проведення повторних (додаткових) слідчих дій (або первинних) з метою пошуку нових доказів. Повторне планування визначає, які слідчі дії необхідно повторити, доповнити, які провести вперше, які тактичні прийоми при цьому застосувати.

Повторне планування розслідування, на нашу думку, виникає тоді, коли слідчий сам повинний усвідомити його необхідність пройти цей шлях повторно (по-новому) або від нього це вимагають певні обставини справи. За таких обставин слідчий спочатку планує, як, що і в якій послідовності він буде виконувати. При цьому він може використовувати наявний план розслідування (якщо він існує в матеріальному вигляді). Якщо план відсутній, то слідчий застосовує розумовий процес згадування виконаних раніше дій у кримінальній справі, вивчення раніше отриманих доказів, проводить аналіз раніше виконаної роботи.

За результатами проведеного нами опитування 355 слідчих правоохоронних органів, на запитання, які заходи підлягають включенню в план повторного проведення розслідування, що зупинялося процесуально, були отримані такі дані: 56,3 % респондентів зазначили, що потрібно зробити аналіз раніше виконаної роботи; 34,4 % – з'ясувати причини невиконання намічених заходів; 25,1 % – зробити зміни в раніше застосовуваних тактичних діях; 13,2 % – вказали на підстави для зміни учасників розслідування.

На запитання, що потрібно включити в підготовку до повторного проведення слідчої дії, відповіді слідчих були такими: отримання додаткової (уточненої) інформації щодо повторного проведення слідчої дії – 51,5 %; аналіз заздалегідь зроблених помилок слідчим і його помічниками – 45,9 %; включення в проведення слідчої дії інших необхідних учасників – 23,7 %; зміна тактики слідчої дії – 26,8 %; переробка плану для проведення повторної слідчої дії – 17,5 %.

Крім того, слідчий повинний визначити нові завдання повторного проведення слідчих дій, а також спрогнозувати можливі ситуації після виконаної роботи. Як правило, сам слідчий визначає необхідність проводити повторну роботу та повторні або додаткові слідчі дії.

Слідчий при повторному плануванні своїх дій, зокрема повторного розслідування, повторних слідчих дій, повинний враховувати реальні можливості їх виконання як у цілому, так і виконання їх окремих елементів таких дій. При цьому слідчий повинний прогнозувати реальність виконання одних елементів і неможливість виконання інших у запланованому плані дій. Це дозволить ефективніше спрогнозувати результат повторної роботи.

Для якіснішого і професійного складання повторного плану слідчим з реалізації намічених заходів щодо кримінальної справи в цілому, а також складання повторного плану після проведення окремих повторних слідчих дій потрібно детально (повторно) вивчити наявні матеріали кримінальної справи. Крім того, при розробці повторних планів потрібно вдаватися до інших джерел інформації, що допоможуть слідчому реалізувати проведення запланованих слідчих дій.

На нашу думку, помилкою практичних працівників є той факт, що вони переоцінюють свої можливості запам'ятовувати і тим самим ігнорують можливість перечитувати й аналізувати кілька раз матеріали кримінальної справи. Процес вивчення і аналізу слідчої інформації – це ядро процесу розуміння того, що ти ще не зробив, що зроблено на певний момент часу так або не так, як це потрібно було зробити тепер або в майбутньому, що можна сьогодні зробити, щоб виправити або змінити ситуацію на краще тощо. Це процес певних можливостей за негативних обставин у слідчій діяльності. Повторне вивчення і аналіз матеріалів кримінальної справи – це спосіб удосконалення дій слідчого з метою пошуку істини в розслідуванні злочину. Неодноразове вивчення інформації дозволяє відстежити ту обставину, яка не могла бути осмисленою раніше або не була зрозумілою під час першого вивчення кримінальної справи чи первинного отримання інформації.

Необхідність у взаємодії слідчого, спеціаліста і експерта під час розкриття, розслідування та попередження злочинів зумовлені певними факторами об'єктивного й суб'єктивного характеру, зокрема, ускладненням процесу розслідування і збільшенням у зв'язку із цим обсягу роботи, виконуваної слідчим, що, у свою чергу, викликано посиленою протидією слідству з боку осіб, що вчинили злочинні діяння, прийняттям ними різних заходів щодо приховування й знищення слідів злочину. Крім того, останнім часом все частіше доводиться виявляти, досліджувати й використовувати такі сліди та інші докази, яким раніше значної

уваги не приділялося. А це змушує застосовувати нові, більш сучасні техніко-криміналістичні засоби, прийоми й методи, досягнення інших наук [4, с. 12].

При цьому нас цікавить повторність у взаємодії, якість і результат у повторній слідчій діяльності, оскільки без якісної взаємодії певних учасників між собою в повторній слідчій діяльності отримати певні позитивні результати буде досить складно. Не є винятком тактичні ситуації, у яких без належної взаємодії не можна взагалі виконати повторну роботу слідчого.

Повторність виявляється в постійній тривалій діяльності між різними суб'єктами взаємодії, виходячи з потреб слідчої практики. Насамперед це проявляється при розслідуванні найбільш тяжких злочинів і також тих, що мають труднощі в пошуковому характері та збиранні необхідних доказів. Тривалість взаємодії між різними суб'єктами при розслідуванні кримінальної справи пов'язана з багатогодинною і багатоплановою роботою. Така взаємодія містить повторність певних дій. Наприклад, повторний обмін інформацією між експертом (спеціалістом) і слідчим при проведенні повторного огляду місця події, обшуку, виїмки, допиті, призначенні та проведенні судових експертиз.

О. О. Волобуєва правильно зазначає, що ефективність взаємодії слідчого з фахівцями перебуває у прямій залежності від її безперервності як у межах розслідування однієї кримінальної справи (відносна постійність), так і у межах правоохоронної діяльності в цілому (абсолютна постійність). Розробка науково-методичних матеріалів взаємодії, накопичення, аналіз і поширення її позитивних і негативних результатів дозволить використовувати передовий досвід взаємодії і перешкодить повторенню помилок [5, с. 29–30].

І. В. Озерський зазначає, що 71,0 % слідчих і 68,5 % оперативних працівників вказали, що небажання сторін обмінюватися інформацією негативно впливає на ефективність взаємодії [6, с. 8]. Це негативний процес, що може призводити до дублювання роботи, що виконується слідчим і оперативним працівником, до проведення непотрібних повторних (додаткових) слідчих дій, у разі відсутності оперативної інформації (коли у таких діях відпала потреба) або, навпаки, не проведення необхідної певної повторної (додаткової) слідчої дії, у разі її практичної необхідності (відсутність оперативної інформації, отримання її із запізненням) тощо.

В. В. Ковальов зазначає, що процесуальні аспекти взаємодії слідчого з працівниками експертно-криміналістичних підрозділів у законодавчому плані відпрацьовані на недостатньому рівні, на що вказали 87 % опитаних слідчих [7, с. 90]. Тому ефективність взаємодії, що має тривалий (що повторюється) характер між правоохоронними органами, між правоохоронними органами й іншими державними структурами, експертними установами, діяльність яких спрямована на боротьбу зі злочинністю, потрібно будувати на основі нормативної регламентації. Нормативна регламентація тривалої взаємодії між перерахованими суб'єктами дозволить мінімізувати процесуальні та організаційно-тактичні конфлікти, мінімізує дублювання роботи між учасниками, якісно проводити повторні дії, надасть максимальної правової взаємодії, дозволить вирішити практичні труднощі, що склалися, між суб'єктами щодо виконання завдань по розкриттю і розслідуванню злочинів.

Таким чином, розуміння важливості та значення організаційних аспектів у слідчій діяльності буде сприяти більш якісному розкриттю та розслідуванню кримінальних справ, зменшуванню ситуацій, що викликані помилками в організації слідчої роботи та сприяти ліквідації зроблених помилок і прорахунків у слідчій роботі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кримінальна справа № 02750018. Архів Первомайського міськрайонного суду Миколаївської обл.
2. Андреев И. С. Криминалистика : учеб. пособие / Андреев И. С., Грамович Г. И., Порубов Н. И.; под ред. Н. И. Порубова. – Минск : Выш. шк., 1997. – 334 с.
3. Хань Г. А. Теоретичні засади планування та організації розслідування злочинів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 „Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза” / Г. А. Хань. – Х., 2007. – 20 с.
4. Коновалов Е. Ф. Некоторые аспекты взаимодействия следователя и эксперта по делам об имущественных преступлениях / Е. Ф. Коновалов // Тактика и психология взаимодействия следователя и эксперта : межвузовский сборник научных трудов. – Свердловск, 1989. – С. 12–16.
5. Волобуєва О. О. Взаємодія слідчого з фахівцями під час збору інформації про особу, що скоїла злочин : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Волобуєва Олена Олексіївна. – Донецьк, 2006. – 241 с.
6. Озерський І. В. Взаємодія слідчого з органом дізнання в системі МВС України (організаційно-правовий та психологічний аналіз) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 19.00.06 „Юридична психологія” / І. В. Озерський. – К., 2003. – 16 с.
7. Ковальов В. В. Взаємодія слідчого з працівниками експертної служби МВС України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Ковальов Василь Володимирович. – К., 2007. – 227 с.

Стаття надійшла до редакції 02.06.2011 р.

До авторів збірника:

Шановні друзі!

Звертаємося до вас з проханням дотримуватися таких вимог до матеріалів, що надсилаються до редакції:

1. Зміст статей повинен відповідати профілю журналу. Обсяг статті, враховуючи список літератури, таблиць, фотографій і малюнків, не повинен перевищувати 10 сторінок машинописного тексту, що надрукований через 1,5 інтервали на аркушах стандартного формату А4, оглядової статті (з погодження редакції) 10 сторінок, короткого повідомлення – 1 сторінку.
2. Заголовок статті повинен бути коротким і розкривати тему.
3. Рукопис до редакції подається у одному примірнику. Сторінки обов'язково пронумеровані. Розміри полів: зліва – 30 мм, справа – 20 мм, зверху – 20 мм, знизу – 20 мм.
4. Автор зобов'язаний ретельно вичитати рукопис і підписати його на останній сторінці.
5. На першій сторінці рукопису зазначаються атрибути статті:
 - назва рубрики, для якої призначений матеріал (якщо такої рубрики немає, то редакція визначає її за власним розсудом);
 - індекс за Універсальною десятиковою класифікацією (УДК);
 - прізвище, ім'я, по батькові авторів повністю, вчений ступінь, повна назва організації, де працює чи навчається автор;
 - назва статті;
 - анотація українською та англійською мовами (не більше 75 слів);
 - ключові слова.
6. Рукописи приймаються і публікуються лише українською мовою.
7. Цитати, таблиці, статистичні дані, цифрові показники, що підвищують рівень аналітичних матеріалів, обов'язково подаються з посиланням на джерела у кінці на відповідній сторінці; нумерацію посилань на ту чи іншу роботу позначати в тексті у дужках за порядковим номером цієї роботи в списку літератури. Першоджерела подаються на мові оригіналу. Таблиці повинні бути пронумеровані й мати заголовок.
8. У кінці матеріалу потрібно вказати прізвище, ім'я та по батькові автора, його поштову адресу, номер телефону. До статті додається дискета з матеріалами.

Увага!

Відповідальність за точність викладеного матеріалу покладається на автора.

Матеріали, зіскановані та недбало оформлені, з грубим порушенням правил редакцією не розглядаються і не рецензуються.

Над випуском працювали:

Редактор-коректор

Мультян В.В.

Технічне редагування та

комп'ютерне верстання

Новицького С.В.

Підп. до друку 29.03.2012 р. Формат 70х108/16 Папір офсет. № 1.
Друк різнографічний. Ум.-друк. арк. 10,3. Обл.-вид. арк. 14,4
Тираж 500 прим. Зам. № 145

Видавець і виготовлювач
Національний університет державної податкової служби України
вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., 08201

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1858 від 30.06.2004 р.
